

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 148. Quid adhuc desideramus testes. v. 63.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

caelo & in terra & infra terram. Ego igitur non me solum sed omnia mea offero hodie Domino meo Iesu Christo.

§. 147. *Summus autem Sacerdos scindens vestimenta sua ait. v. 63.*

Animaduerto non sine causa, ex parte quidem tua, passio iræ indomitæ imo sacrilegæ hoc causauit, ex parte vero Dei hoc ipsum permittentis causa est, indicare iam veteris Testamenti seu Legis Mosaicæ pontificatum & Sacerdotium Leuiticum iam esse destructum reuelato tam patenter Messia, qui Sacerdotium secundum ordinem Melchisedech hac nocte inchoauit.

O Caiphaturus ultimus Pontifex Leuitici Ordinis, vti Aaron fuit primus, quia ille indutus est stola &c. veste Pontificia per Moylen, & in throno collocatus; Tu vero de illo solio surgens illud reliquisti vacuum, & quod adhuc in te erat Pontificale, nempe indumentum honoris pristini lacerasti, & te ipsum exuisti, iam Pontificatum perdidisti. Quid imprudens homo fecisti! Ecce sic passionibus suis dediti semper se ipsos plectunt, plus quam inimici eorum seu veri seu apparentes. Exue te potius passionibus, lacera affectuos prauios, non sancta vestimenta. Eadem exhortatio ad vos pertinet, ô Reformati prætensi, vos laceratis Altaria, Imagines, Sanctorum vestes sacras, libros Ecclesiasticos, calices & pretiosa furamini. Vos potius, mendacia, blasphemias & falsitates quas in Deum congeritis potius lacerare deberetis vestrum proprium Iudicium, vestras passiones tunc opera pretium faceretis &c. vobis & Reip. Christianæ.

§. 148. *Quid adhuc desideramus testes. v. 63.*

Audiro Christi Domini claro & aperto responso de se, quod ipse esset non solum Filius Dei, sed & Deus coram toto concilio, Pontifex gratulatur concilio, quod magno labore inquirendi testes sint defuncti, vel certe quodam fastu collegas in Iudicio contemnit, quod ipsi laboriose per viam testimoniorum & testium incedere voluerint, se sui ingenij acumine rem inquirendam confecisse, illos parum sapere, se lynceum fuisse; Sed ô Caipha non aduertis tu eodem acumine quod manifestè ex Iudice fastus sis accusator & testis, & Iudicium te ipso teste & accusatore exerceas, etsi hoc animè aduertisti, vti de beo præsumere de tuo acumine, quid tibi de toto processu videtur? an ille potest esse iustus? velles ne tu eodem & testem & accusatorem & Iudicem agente iudicari? Non credo, quod te ita oderis. Cur ergo alteri sic fecisti? Vides credo quid velim tibi inculcare, sed sero te moneo, abiisti iam in locum tuum.

Domine Deus horresco intelligens hanc Iudicij formam. Sed quam ei meo, ut multa Iudicia, etiamnum ita exerceantur, si non in tribunali- bus, certè apud Detractores quotidie, id contingit. Hi & accusatores sunt & testes & Iudices aliorum.

§. 149. *Audistis blasphemiam. Quid vobis videtur? v. 64.*

Blasphemia est quando de Deo aliquid negatur, quod illi conuenit, uti esset si quis diceret, Deus non sapit; est impotens ad aliquid, & c. Item si quis Deo attribuat, quod de eo debet negari, ut si quis diceret Deum determinare homines ad peccata, vel damnationem æternam sine præuilo in eis peccato & c. tale vero nihil à Christo Domino audio in verbis Christi, solum ait: *Ego sum nempe, quem me esse audieratis & ex operibus cognoscere poteratis, Filius Dei imo Deus.* An autem hoc ita serio querenti respondere, & quidem Pontifici & concilio, sit blasphemia, nondum apparet, & nescio quomodo aliquo rationali discursu hoc ex Christi dicto possit distillari. Si dixisset, Deus ille, quem vos hætenus coluistis docti per Moysen, non est verus Deus; sed ego sum; tunc fateor fuisset blasphemia grauis: & id non dicit, Deum hætenus notum vobis & creditum in sua æstimatione relinquere, & quis ipsemet sit, illi notitiæ addit, & quod addit, non repugnat Deo, sed consonat: quia in lege vestra, ò Iudæi, & Deus, & Dij, appellati sunt, qui erant homines, & Deus filij sine dubio habet, quia vos ipsi eum appellatis Patrem. Sed hæc erat vestra & tenebrarum potestas. idcirco Pontifex, qui iam sententiam de blasphemia tulerat pergit alios in suam trahere sententiam, & præcipitare: *Quid vobis videtur:* nam quid mihi videatur iam dicit.

Deus meus considero humani ingenij peruicaciam & nequitiam in isto Caipha, iste intendit omnes, qui in concilio illo magno sunt mouere ad effectum & iudicium suis passionibus consonum. Ideo non querit: an illa Christi responsa sint tolerabilia? an sanum possint habere sensum? an vera? sed ait: *Audistis blasphemiam.* Nequam omnino verbum. nam quis hoc audiebat, tam serio à Pontifice dici, certè apud te cogitabat, si tu non censeas blasphemiam quam censuit Pontifex tuus, diceris stupidus, qui non audias, sed sis surdaster, cede igitur Pontificis censura, ut non incurras notam surditatis. Cum igitur hac vafricie, omnes qui in concilio erant circumuenisset, & imbutisset, iam facile est æstimare, quid eis vilum fuerit, qui apprehenderunt Christi dictum esse blasphemiam, & ideo seuerissime puniendam. ò Deus præserua me & cunctos tuos fideles, à talibus machinationibus.

§. 150. *Qui omnes condemnarunt eum esse reum mortis, v. 64.*

Quid non valet in rebus Principum exemplum: siquidem eo errante & in